

حەممەسەعید حەسەن

نووسەری گەورە و خوینەری نیگەران

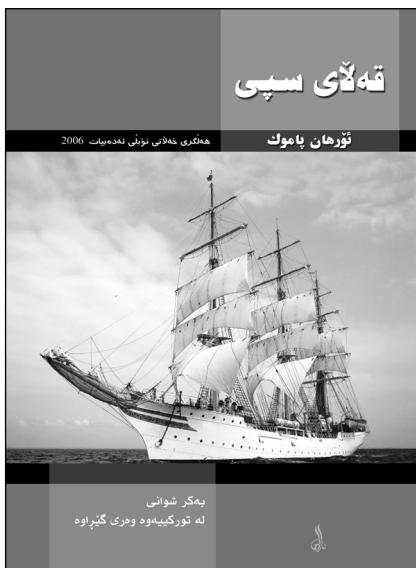
(مرۆڤ وەک چۆن کە سەیرى ئاوىنە دەگات، ددانى خۆى دەبىنېت،

ئەگەر بىر بکاتەوە، دەتوانىت چاودىرىي ئاوهزى خۇيىشى بکات.)

ئۇرەن پاموك

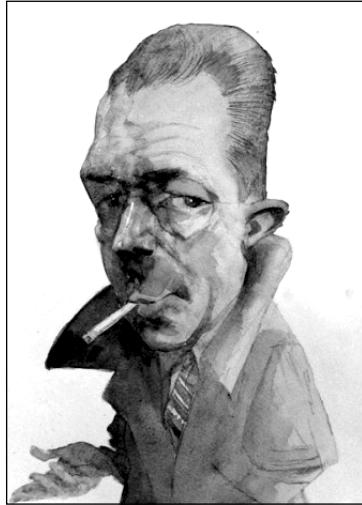
لە كۆتايى سالانى شەستەوە، رەخنەى ئەدەبى دەنۋوسم، ئەوە چل سالە سەرقالى رەخنەى ئەدەبىم، يەكەمین رەخنەى ئەدەبى من، خوينىنەوەيەك بۇو بۇ كۆمەلەشىعرى (ناسىرىدى دەرۈون) اى (ع. ح. ب) كە لە كۆتايى سالانى شەستىدا، لە (براىي)دا بلاو كرايىھە. لەساوە تا ئىستا، لە بوارى رەخنەى ئەدەبىدا، دەيان كتىب و نامىلەكە و سەدان بابەتم چاپ و بلاو كردووھەتەوە. لەسەر شىعرى ھاواچەرخم نووسىيە، چىرۆك و رۆمانى كوردى و هي بىگانەم بەسەر كردووھەتەوە. تەنبىا لە دوو سالى راپرۇودا، سى كتىبم: (رۇشنىپەر و دەسەلات، تاڭكەيەك لە زىو و بەفر و گەركان) كە تايىېتن بە رەخنەى ئەدەبى، پېشىكەش بە كتىبخانەى كوردى كردووھ و ھاكا كتىبى چوارەميشم كە ئەوپىش ھەر تايىېتە بە رەخنەى ئەدەبى، بلاو كرايىھە. هەرچەندە رەخنەم لە بەرھەمى دەيان، ئەگەر نەلىم سەدان، نووسەر و شاعيرى كورد و بىگانە گرتۇوھ، كەچى زۇزۇ، دەنۋوسن و دەلىن: كورد نە رەخنەگىرى ھەيە، نە رەخنەى ئەدەبى!

وەک چۆن بە چاویکی رەخنەگرانەوە، سەیرى بەرھەمی شاعيران و نۇوسەرائىم كردووە كە بە هەمان چاوى رەخنەگرانەوە، سەرنجى بەرھەم رەخنەيىيەكانى خۆم دەدمە و لەكەل كارە رەخنەيىيەكانى رەخنەگرانى كەلانى دراوسى و دووردا بەراوردىيان دەكەم، هەرچەندە نۇوسىنەكانى خۆم بى كەموکۇرى نابىئىم، وەلى ھېشتا بى كەردىك لە زىدەگۈزى يان پەسىنى خۆدان، دەلىم: ئەو گوتەيە كە گوايە رەخنەي ئەدەبىي كوردى ھەبوونى نىيە يان بىزە، هىچ راستىيەكى تىدا نىيە و قىسەي ئەوانەيە كە بە هەل خۆيان پى نۇوسەر و شاعيرە و واي بۇ دەچن رەخنەي كوردى فەراموشى كردوون. ئەگەر رەخنەي ئەدەبىيمان نىيە، ئەدى چۆن، ئەو سى سالە، بىنۇسى ئەم باسە، بە هوئى پادداشتى نۇوسىنەكانىيەوە كە رەخنەي ئەدەبىن، بىزىوبى خۆي دابىن دەكتە؟

(من بۇچى منم؟) ئەمە ئەو پرسىيارە سەركىيەيە كە (ئۆرەن پامۇك) لە رۆمانى (قەللى سېپى)دا بە دواي وەلامەكەيدا دەگەرىت. ئەز وەها بەرسىيىقى ئەو پرسە دەدەمەوە: من بۇچىيە منم، چونكە رەخنەي ئەدەبى دەنۇوسىم. هەقە ئەوھىش بلىم: (وەک چۆن چىرۆكىنوس لە پىتىناوى ژياندا چىرۆك نانۇوسىت، لە پىتىناوى چىرۆكىنوسىندا دەزى)، (*) منىش لە پىتىناوى دايىنكرىنى بىزىویدا رەخنەي ئەدەبى نانۇوسىم، لە پىتىناوى نۇوسىنى رەخنەي ئەدەبىدا دەزىم).

(تاقۇون) ئەلبىر كامو (1912 - 1960) كە لە سالى 1947دا بىلە كراوەتەوە، رۆمانىيە ئالىگۆرۈيە، چىرۆكى رەمزى) باس لەو پەتاپە دەكتە، كە بە شارى (ئۆران) ئاكورى جەزايىردا، بىلە دەبىتەوە. بۇچى دەلىم رەمىزىيە چونكە كامو مەبەستى لەو پەتاپە، داگىركرىنى فەرەنسايە لەلایەن ئەلمانىياوە. تاقۇون تىشك دەخاتە سەر خەباتى ئىنسان لە پىتىناوى ژياندا و لە دىرى مەرك، مەركىك كە بە هەمان چاو سەرنجى ھەمۇوان دەدات و هىچ جىاوازى لە نىيوان تاوانبارىك و مەندالىكدا ناكلات. كە ئەدەبى كامو بە كشتى دەكەۋىتە خانەي ئەدەبى ناما قوللەوە، لە سۇنگەي ئەوھەيە كە باسى ئەو ناما قوللەيە ژيان دەكتە. لە تاقۇوندا كە ھەم فەلسەفە ھەيە و ھەم

مۆرال، کامو باس لهه دهکات که ئىنسان له تەنگاندا چۆن رەوتار دهکات و بۆئەوه ھانمان دهداش کە هەر يەكىك لە ئىمە پىويستە خۆمان بىن و وا ھەلسوكەوت بىكەين کە خۆمان وەك تاك دەخوارىزىن، ئازادانە بىيار بىدەين و له رەوتارى خۆمان بەرپرس بىن.

بۆيە باسى تاعۇونى كاموم كرد، چونكە زۆر شتى ھاوبەش لە نىوان تاعۇون و (قەلای سېي) ئۆرەن پاموكدا كە له سالى ۱۹۸۵ دا بلاو كرايەوە و لەسەر ئاستى دنيا دەنگى دايەوە، ھەن. پاموك لە (بەياز قەلە) دا، كە رۆمانىكى ديرۆككىيە و باس و خواسى فەلسەفييانەيش دەورووژىنېت، چىرۆكى ژيانى خانەدانىكى ۋىنیسایي دەگىرىتەوە كە له سەدەي حەفەدىيەمدا، چەتە زەريايىيە تۈركەكان دىلى دەكەن و دواتر له ئەستەنبۇول (خۆجە) كە ئەستىرەناسە، دەيكەت و دەيكەت كۆليلەي خۆى. لايەنە ھاوبەشەكانى دوو رۆمانەكە بىريتىن له:

بلاوبۇنەوەي پەتا، ھەلسوكەوتى تاكەكان سەرەختى تەشەنە كەردنى پەتاکە و نىشاندانى ترس و دلەرلەپەنەيەن. لاي كامو رۆزئامەنۇسىك تامەززى كەرەنەوەي بۆ كن خۆشەويىستەكەي كە له پارىس دەزى، لاي پاموك خانەدانى بە كۆليلە بۇو، تاسەي ۋىنیسایا و خۆشەويىستەكەي دهکات، وىتىرى ئەمانە ھەردوو رۆماننۇس بە درىزى باس له بۇون دەكەن.

(يوسف سائىغ كەسىك بۇو تەنبا، گاوريك بۇو له نىوان مۇسلماناندا، كۆمۈنىستىك بۇو له ناو بەعسىيەكاندا، مۇسلاۋىيەك بۇو له نىتو بەغدادىيەكاندا.) (**) يوسف سائىغ ھەمان رىي بەدر شاكر سەبىبابى تاقى كەرددەوە و لەويشى تىپەراند. سەبىبابى كۆمۈنىست، بۇو بە نەتەوەيى، سائىغى كۆمۈنىستى گاور، ھەم بۇو بە ناسىيۇنالىست و ھەم بۇو بە مۇسلمانىش! كارەكتەرى سەرەكى قەلای سېي، كەسىك بە ھەممو ماناي وشەكە تەنبا، دىلە له نىتو ئازادەكاندا، غەربىيە لە لەتىكى بىكەندا و كاورە له نىتو مۇسلماناندا، وەلى كە پىيى دەلىن: (ئەگەر بېيت بە مۇسلمان ئازادت دەكەين، ئەگەر نا دەتكۈزىن، ل ۲۴) ئەۋىك كە پىيى وايە، ئايىن شىياوى ئەوه نىيە ژيانى لە پىناودا بەخت بىرىت، كەچى لە نىوان

گۆپىنى ئايىن و مرىندا، دووهمىيان هەلدىبىزىت. خانەدانى دىل، كە ئامادىيە دەستت لە ژيان و لە ئازادى ھەلبىرىت، لە پىتىاوى ئايىندا نىيە، لە پىتىاوى ئەمدايە كە دەخوازىت خۇى، خۇى بىت و لە زېر گوشاردا بۇونى خۇى لە كىس نەچىت. ئەمە ئەم مەسىلە ھەرە كىنگەيە كە جىلى بايەخى ئەلبىر كاموיש بۇوه لە تاعوندا.

(كى لە ۋەرگىنیا ۋەلپەت دەرسىت؟) ناوىشانى شانۇنامەيەكى بەناوبانگى، شانۇنامەنۇوسى ئەمرىكايى، (ئادوارد ئەلبى) يە، بى ئەوهى ھىچ پىيوهندىيەك لە نىوان ناوى شانۇنامەكە و ناودرەكەيدا ھەبىت، ئاخىر لەو تىكىستەدا ھىچ باسىك لە ۋەرگىنیا ۋەلپەت (1882 - 1941) نىيە! پاموك لە سالى 1990 رۆمانى قەرە كىتاب كە دەبىتە كەنەپىي پەش بىلە دەكتاتەر، لە (قەلائى سېپى) يە و بۇ (كتىبى پەش)، ئەمە دەوارد ئالبى ناكات، لە خۇرا ناو لە كارەكانى نانىت. مەبەستى لە قەلائى سېپى، ئەمە قەلائىيە كە دەكەۋىتە پۇلۇنىياوه و لەشكىرى عوسمانى دەبەۋىت بە ھۆى ئەمە چەكە زەبەلاخەوە كە خۆجە دروستى كردووه، دەستى بەسەردا بىگرىت.

رۆمان ھونەرىيەكە تايىەت بە شار، لە شاردا دەنۇوسرىت و ھەر لە شارىشدا چاپ دەكىرىت و دەخويىنرىتەر، شىعىر ھونەرىيەك بۇو، بۇ ھەلبىزاردە دەنۇوسرار، رۆمان لەكەل سەرھەلدىنىدا، رۈوى دەمى لە زۆربە بۇو، جاران شىعىر ئەم خىلى لە دىرى ئەم خىلى ھان دەدا و ئەم نەتەوەي دەكىرد بە گىز ئەم نەتەوەدا، وەلى رۆمان ھەر لەكەل دەركەوتىنیدا، بانگەشەي بۇ لېبۈوردەيى دەكىرد و رېزى لە جىاوازى دەكىرت.

رۆماننۇوس كەسىكى شارىشىنى سەر بە چىنى ناوهندە، كەسىكە چاوى لە داھاتووى رۇشىن بېرىۋە. دەستتۇيىفسكى شەيداي پەتروسپورگ بۇو، قاھىرە شۇينى ژيانى كارەكتەرەكانى نەجىب مەحفۇز بۇو، جىمس جۆپس پىيى وابۇو، بۇ ئەوهى جوان لەسەر دېبلن بنووسىت، پىيويستە لىتى دور بکەۋىتەر، چارلس دىكىنز خەرىكى نۇوسىنەوەي لەندەن بۇو. لە رۆمانى (بەفر)دا، شوين شارى قارسە، وەلى ئەستەنبۇول لە زۆربەي كارەكانى دىكەي (ئۆرھان پاموك)دا، كارەكتەرەيىكى سەرەكىيە.

لە (قەلائى سېپى) يىشدا، شوين ھەر ئەستەنبۇولى سەدەيى حەقىدە كە

(پهتایهک وەک سەرسەریبیەکی بى ئامانج بە شاردا دەسۈورىتىو، ل ۱۰۷) كە تىيىدا دوو كەسە سەرەكىيەكەي رۆمانەكە، بەردهوام بىوگرافياى خۇيان بۆ يەكترى دەگىرنەوە و لە پىيى ددانپىدانانوھ، رەخنەتى توند لە خۇيان دەگىن و لە هەۋلى ئەۋدان، ناخى خۇيان پاڭز بىكەنەوە، خودى خۇيان بىزىزىنەوە و ھەر يەكىكىيان لەوە تىبىگات كە (ئەو بۆچى ئەۋە؟) پاموك لە قەلائى سېپىدا، لە پىيى تەكىنگەلى كىرپانەوە ئىياننامە، مۇنۇلۇك، خەون و مۇتەكەوە، فېرمان دەكەت، خودى خۇمان بېيار لەسەر رەوتار و ھەلۋىستەكانمان بەمەين و لىنىڭەردىن، بېينە بۇوكەشۈوشە و ھېزىتكى دەرەكى بىانبىزۈننەت. وەك چۆن (نورا) اى كارەكتەرى سەرەكىي (مالى بۇوكەشۈوشە) ئەنرىك ئىبىسنى (۱۸۲۸ - ۱۹۰۶) بە مەبەستى دۆزىنەوەي رېكەخۇى، مالى جى دەھىلەت، پەيامى قەلائى سېپى ئەۋەيە، سەرقالى دۆزىنەوەي خودى خۇمان بىن. مالى بۇوكەشۈوشە كە لە ۱۸۷۹ دا نووسراوە، نموونەيەكى بالا ئەدەبى مۇدىرنە، وەلى قەلائى سېپى رۆمانىكى پۇستمۇدىرنە.

زۆرن ئەوانەتى توانايى كىرپانەوەي، كەمن ئەوانەتى بە ھۆى كىرپانەوە چىرۆكى ھونەردى دەخولقىدىن. راستە چىرۆك ھونەر كىرپانەوەي، وەلى ئەركى سەرەكىي داهىنەر بە تىكىستى ئەدەبى كىردى، كىرپانەوەي. نووسەر رەنگە كەسىك بىت كە تەنبا توانايى نووسىنەوەي بىوگرافياى خۇى، توانايى خولقاندى دەيان و بىگە سەدان كارەكتەرى ھەيە. سەرنجى پۇمانى (شەر و ئاشتى) ئى تۈلستىقى (۱۸۲۸ - ۱۹۱۰) بەن، دەلىيىت كەنەفالى كارەكتەرە. ئۆرەن پاموك يەكىكە لە نووسەر داهىنەرەنەتى توانايى خولقاندى كارەكتەرى نەمرىيان ھەيە، ئەو بۆيە ئەوى قەلائى سېپى بخويتىتەوە، ئەستەمە ھەرگىز خۇجە و كۆپلە ئىنيسايىيەكەي لە بىر بچىتەوە. رەنگە جىاوازىي سەرەكىي نىوان كىرپانەوە و تىكىستى ھونەر ئەۋە بىت، يەكەميان پشتى بە واقىع قايمە و دووهەميان زادە خەيال، يان دەتوانىن بلېين، يەكەميان رۇوداوى راستەقىنە دەكەت بە سەرجاواھ و دووهەميان، گۇنتەر گراس گوتەنى: جۆرىكە لە جۆرەكانى درق، ئاخر ئەۋى نووسىن بىكەت بە پىشە، ناچار دەبىت، درۇيش بىكەت. (پۇمان نە لە بازىنى ھىچ پىتناسەيەكدا كىر دەخوات، نە مل بىچ ھەنەسەيەك كەچ دەكەت، ئەو بۆيە ژان رېكارىق كە رەخنەگىرىكى فەرەنساسايىيە، دەبىزىت: پۇمان نووسىنەوەي سەرەكىشى نىيە، سەرەكىشى لە نووسىندا). (***)

(غەریب پىشەرە) ھەر شاعيرىكى چاڭ نىيە، وەرگىرىكى چالاکىشە، چونكە لە يەكدى جوداكردنەوەي شىعر و زارى دايىك، كارىكى ئاسان نىيە، ئەو ئاساسايىيە بە ھۆى زمانى

شیعره کانییه و، بزانین خه‌لکی کام ده‌فره، وله‌ن
کاتیک ئه‌و چیرۆک و رۆمانانه‌یش که له فارسییه و
تەرجومه‌یان ده‌کات، ده‌خویننه‌یه و، ئه‌گه‌ر پاشناوی
(پشده‌ری) یه‌که‌یش به ناوه‌که‌یه و نه‌بیت، ه‌ر
ه‌ست ده‌که‌یت، خه‌لکی ئه‌و ده‌فره‌یه. (بکر
شوانی) ئه‌و ورگییره لیزانه‌ی که بیچگه له (قەلای
سپی)، ه‌ردوو رۆمانی (بەفر) و (من ناوم
سووره) ای ورگییراوه و خه‌ریکی تەرجومه‌کردنی
کاره‌کانی دیکه‌ی ئۆرهان پاموکه، ه‌میشه نا،
ه‌ندیک جار ئه‌گه‌ر پاشناوی (شوانی) یش
به ناوه‌که‌یه و نه‌بیت، ه‌ست ده‌که‌ین خه‌لکی ده‌فره‌ی
گرمیانه. وا بزانم ه‌قه ئه‌و جیئی مشتومر نه‌بیت که ورگییران پیویسته به زمانی
ستاندارد بکریت، نه‌ک به شیوه‌زار، یان بنزاری ئەم یان ئه‌و ناچه. زمانی ستاندارد و
سەرکەوتتو، ئه‌و زمانیه که خوینھر ه‌ست ناکات، نووسەرکەی خه‌لکی کام ده‌فره. بـه
هۆی ئه‌و زمانه‌و که شیعری پـی نووسیو، دەرك بـه و ناکه‌ین (نالی) شاره‌زوری بـووه، بـه
هۆی ئه‌و زمانه‌و که رۆمانی یه‌شار کـەمالی پـی ورگییراوه، هـست بـه و ناکه‌ین (شوکور
مسته‌فا) گـەرمیانی بـووه، بـه هۆی ئه‌و زمانه‌و کـه قورئانی پـی کـەردوو بـه کـوردى، بـه و
نارانین (ھـەزار) موکریانی بـووه.

*

(*) ئۆرهان پاموک، قەلای سپی، ورگیرانی لە تورکییه و: بـکر شوانی، ل ٢٤ دەزگای ئاراس
٢٠٠٨ ھـولىز.

(**) علي بدر، ٣ سنوات على الرحيل ٢٠٠٨/١٢/٢٠ الحياة.

(***) د. جابر احمد عصفور، إبتدأ زمن الرواية، الرواية العربية، ممكانات السرد، أعمال الندوة
الرئيسية لمهرجان القرین الثقافي الحادي عشر، ص ١٥٥ المجلس الأعلى للثقافة والفنون والأدب
٢٠٠٨ دولة الكويت.